

Arrest

nr. 88 101 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 7 december 2009 het Rijk binnen en diende op 2 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 24 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Jaffna, Sri Lanka en bent u in het bezit van de Srilankaanse nationaliteit. Op 7 december 2009 kwam u vergezeld van uw moeder, uw broer en uw twee zussen in België aan. Dezelfde dag van jullie aankomst diende uw moeder, S.A. (O.V. 6.541.320), in België een eerste asielaanvraag in. U, uw broer en uw zussen waren op dat moment nog allen minderjarig. Op 1 februari 2011 werd inzake voornoemde asielaanvraag van uw moeder door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 9 mei 2011 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 6 juli 2011 dienden uw moeder en uw broer, S.S. (O.V. 6.842.184), ondertussen meerderjarig geworden, in België opnieuw een asielaanvraag in. U was op dat moment nog steeds minderjarig. Op 22 november 2011 werd inzake deze nieuwe asielaanvragen van uw moeder en uw broer door het Commissariaat-generaal andermaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 27 januari 2012 werden beide beslissingen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder ooit vanuit België naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, hebt u hier op 2 maart 2012, zelf ook asiel aangevraagd, aangezien u inmiddels meerderjarig bent en niet naar uw land van herkomst kan terugkeren. Dezelfde dag van uw asielaanvraag diende ook uw broer hier in België een tweede asielaanvraag. Op 6 maart 2012 werd in zijn asielaanvraag evenwel door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten tot een weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Als reden waarom u niet terugkan naar uw land van herkomst, haalde u aan dat het gerecht in Sri Lanka naar u en uw broer op zoek is. U ontving immers een dagvaarding als beklaagde van de rechtbank om zich samen met uw broer bij de rechtbank te melden. Waarom de autoriteiten naar u en uw broer op zoek zijn en van wat jullie verdacht worden, is u evenwel geheel onbekend. Gezien deze feiten vreest u bij terugkeer naar Sri Lanka voor uw leven.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een dagvaarding als beklaagde gericht aan u en uw broer, uitgereikt op 4 november 2011 door het Colombo Magistrate's Court; de geboorteaktes van uzelf, uw broer en uw twee minderjarige zussen; een attest van het Rode Kruis in Sri Lanka; een attest van de Human Rights Commission of Sri Lanka; een attest van de Grama Sevaka van Madduvil en een attest van de Grama Sevaka van Kilinochchi.

B. Motivering

Voor wat u persoonlijk betreft, kan er allereerst gewezen worden op het feit dat aan de door u neergelegde dagvaarding ter staving van uw asielaanvraag niet de minste bewijskracht kan worden toegekend. Vooreerst bevat dit document verschillende ernstige inhoudelijke tekortkomingen. Zo ontbreekt op dit document elke verwijzing naar een wetsartikel en wetboek volgens de welke u door de autoriteiten zou aangeklaagd zijn. Bevreemdend is tevens dat u volgens dit document gezocht wordt voor 'het geven van hulp en ondersteuning aan de terroristen' zonder dat dit document enige toelichting geeft over welke terroristen of welke terroristische organisatie(s) het hier gaat. Ofschoon deze dagvaarding werd uitgereikt op 4 november 2010 zou u bovendien volgens wat op de voorzijde van dit document vermeld staat pas op 18 november 2011 - of meer dan een jaar later (!) - voor de rechtbank moeten verschijnen. Ook dit lijkt weinig aannemelijk. Merkwaardig en ongewoon is tevens dat deze dagvaarding gericht is aan twee verschillende personen, met name uzelf en uw broer. Daarnaast is het opmerkelijk dat over dit document dat reeds dateert van 4 november 2010 en de inhoud ervan - met name dat u en uw broer door de autoriteiten in Sri Lanka gerechtelijk vervolgd worden voor 'het geven van hulp en ondersteuning aan de terroristen' - nooit eerder werd gesproken door uw moeder en uw broer in het kader van hun eerdere asielaanvragen in België (gehoorverslagen CGVS broer en moeder). Ofschoon de verwijzing op dit document van het geven van hulp en ondersteuning aan terroristen, bleek u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal ook geheel niet op de hoogte van het feit waarom u door de autoriteiten in Sri Lanka wordt gezocht of van welke feiten u door deze autoriteiten zou worden verdacht (gehoorverslag CGVS, p. 3). De waarde van dit document wordt tot slot nog verder ondermijnd door het besef dat volgens op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie valse en vervalste rechtbankdocumenten in Sri Lanka gemakkelijk te verkrijgen zijn. Gelet op bovenstaande vaststelling kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering door het gerecht in Sri Lanka te worden gezocht en daardoor niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. Door dit documenten, dat betrekking heeft op de kern van uw asielrelaas, neer te leggen, blijkt tevens dat u de Belgische autoriteiten op intentionele wijze trachtte te misleiden. Op deze wijze komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig op de helling te staan.

Aangezien uit uw opeenvolgende verklaringen duidelijk blijkt dat u uw asielaanvraag voorts steunt op de dezelfde motieven die terzake door uw moeder en uw broer werden uiteengezet bij hun eerdere

eerdere asielaanvragen in België en in het kader van deze asielaanvragen reeds een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U hebt géén nieuwe elementen ter sprake gebracht die een ander licht werpen op voornoemde appreciatie.

Wat de algemene situatie in Sri Lanka betreft, merk ik volledigheidshalve nog op dat waar het UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka* van april 2009 nog duidelijk benadrukt dat er ten aanzien van Tamils afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groep nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op een vorm van internationale bescherming, het UNHCR in zijn *Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka* d.d. 5 juli 2010 benadrukt dat in het licht van de gewijzigde situatie in het land alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka, inclusief Tamils afkomstig uit het Noorden, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit en deze van uw broer en uw twee minderjarige zussen, staat hier vooreerst niet ter discussie. De rest van de door u neergelegde documenten werden bovendien reeds neergelegd en besproken tijdens de tweede asielaanvraag van uw moeder en de eerste asielaanvraag van uw broer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting en van artikel 62 van de vreemdelingenwet. In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Waar verzoekster bijkomend verwijst naar “de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986, nr. 26933)” laat zij na aan te tonen hoe deze rechtspraak op haar zou toepasselijk zijn. Voorts ziet de Raad niet in hoe de bestreden beslissing artikelen 8 en 14 EVRM zou schenden en verwijst de Raad naar de vaste rechtspraak bij de Raad van State die stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn

als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Dit aangevoerde onderdeel van het tweede middel komt er enkel op neer louter te poneren dat verzoekster het oneens is met de bestreden beslissing. Verzoekster zet nergens concreet uiteen waar en hoe de aangevoerde rechtsnormen de bestreden beslissing schenden. Dit onderdeel van het tweede middel is derhalve onontvankelijk.

2.5. Evenmin kan een schending van het evenredigheidsbeginsel worden vastgesteld nu de beslissing geenszins in wanverhouding staat tot de motieven waarop ze is gebaseerd, en de gevolgen van de beslissing evenmin in wanverhouding staan met het doel van de beslissing die de commissaris-generaal op basis van zijn wettelijke bevoegdheden heeft genomen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt echter enkel een geboorteakte neer, alsook de geboorteakten van haar broer en zussen, maar geen originele identiteitsdocumenten met foto. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor haar nalaten om haar voorgehouden identiteit te staven. Aldus kan niet worden vastgesteld of de geboorteakte, alsook de overige neergelegde stukken, verzoekster en haar familieleden toebehoren.

3.3. De asielaanvragen van verzoeksters moeder en broer werden ongegrond bevonden omdat *“Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken”*, zodat *“er evenmin geloof [kan] worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag”* en zij evenmin aantoonde dat zij in aanmerking kwamen voor subsidiaire bescherming (RvV 27 januari 2012, nr.74.047).

3.4. Waar verzoekster stelt dat er louter wordt verwezen naar de beslissingen van haar moeder en haar broer zonder enige motivering en zij op deze wijze niet kan weten welke vragen tijdens hun gehoor werden gesteld, blijkt uit het administratief dossier dat hieraan kopieën werden toegevoegd van de beslissingen die genomen werden in het kader van de asielprocedures van verzoeksters moeder en haar broer, alsook van de verslagen van de gehoren die afgenomen werden op het CGVS. Verzoekster kan dan ook bezwaarlijk overtuigen waar zij beweert dat zij hiervan geen kennis kon hebben, laat staan dat dit te wijten zou zijn aan een nalatigheid die de commissaris-generaal kan worden aangewreven.

3.5. Eens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft hij wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook deze die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van de identieke asielaanvraag zijn afgelegd door familieleden. Immers

dienen de asielinstanties, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens na te gaan die zij nodig hebben om een beslissing te kunnen nemen.

3.6. Aangezien verzoekster zich uitsluitend baseert op dezelfde motieven als haar moeder en broer, oordeelt de commissaris-generaal terecht dat zij evenmin een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt omwille van de voorgehouden problemen van haar familie, temeer nu ook verzoeksters eigen verklaringen dienaangaande evenmin overtuigen en zij geheel niet wist waarom de autoriteiten haar en haar familie zouden viseren (*"En kunt u mij dan zeggen waarom het gerecht in Sri Lanka naar u op zoek is? Daar heb ik geen verstand (...) weet ik niet"* gehoorverslag CGVS, p.5).

3.7. Verzoekster licht toe dat zij *"ging enkel een aantal jaren naar de lagere school: zij kan wel wat lezen en schrijven maar volgde geen hogere studies, Verzoekster was ook zeer jong op het ogenblik dat zij met haar familie naar België reisde, In haar cultuur zijn het de mannen die alles regelen en van alles op de hoogte zijn. Verzoekster kan dan ook enkel vertellen over datgene wat zij weet"*.

3.7.1. Voor zover verzoekster meent ook zelf een asielaanvraag te moeten indienen omdat haar familie wordt gevisieerd door de autoriteiten op verdenking van banden met het LTTE, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij deze vluchtmotieven uitvoerig kan toelichten. Verzoekster is intussen immers meerderjarig en het kan verwacht worden dat hun situatie in Sri Lanka al jaren het gespreksonderwerp is in de familie. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekster zelf geheel onbekend is met de reden waarom zij internationale bescherming aanvraagt, en hiervoor geen aannemelijke verklaring kan geven.

3.8. Verzoekster benadrukt dat ze een nieuwe dagvaarding neerlegt. Verzoekster argumenteert dat zij *"zeer veel moeite [heeft] moeten doen om dit document te bekomen"*, dat zij *"het overmaakte aan het CGVS zoals zij deze zelf mocht ontvangen"* en dat *"het is geenszins een vals of gesolliciteerd stuk"*. Verzoekster meent dat het feit dat er niet naar wetsartikelen wordt verwezen toch niet kan meebrengen dat het CGVS besluit tot het niet toekennen van enige bewijswaarde aan dit stuk, ziet evenmin in waarom de naam van de terroristische organisatie zou moeten vermeld zijn en wijst er tevens op dat *"het is niet zo dat een zitting steeds kort op een oproeping volgt"*. Tenslotte stelt verzoekster *"dat onze Belgische vereiste verplichte vermeldingen niet noodzakelijk dezelfde zijn als diegene die op een dagvaarding in Sri Lanka dienen weergegeven te worden"* en *"merkt ook op dat de waarborgen en rechten van beschuldigen in haar land van herkomst niet vergelijkbaar zijn met deze in België"*.

3.8.1. Voor zover verzoekster stelt dat het gangbaar is in Sri Lanka dat dagvaardingen in vage bewoordingen worden opgesteld, en worden uitgereikt ruim een jaar vooraleer de gedaagde dient te verschijnen, dient zij dit dan ook te staven aan de hand van objectieve elementen. Verzoekster voert echter slechts blote beweringen aan die niet worden geobjectiveerd. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan dit stuk, dat frauduleus voorkomt temeer nu uit het administratief dossier het gemak blijkt waarmee dergelijke vervalste rechtbankdocumenten uit Sri Lanka te verkrijgen zijn.

3.9. De neergelegde attesten *"van het Rode Kruis in Sri Lanka, van de Human Rights Commission of Sri Lanka, het attest getekend door de Grama Sevaka van Kilinochchi en van de Grama Sevaka van Madduvil"*, zijn reeds in het kader van de asielaanvragen van verzoeksters moeder en broer beoordeeld en hierbij werd bevonden dat ze *"geen officieel karakter en geen bewijswaarde"* hebben en *"lijken complaisance-stukken gemaakt voor onderhavige procedure"* (RvV 27 januari 2012, nr.74.047).

3.10. Hoe dan ook dienen neergelegde documenten om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu zoals blijkt uit wat voorafgaat niet het geval is. Voorts wenst de Raad nogmaals te benadrukken dat verzoekster haar identiteit niet genoegzaam aantoonde, en derhalve evenmin dat onderhavige documenten haar toebehoren. De neergelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas dan ook niet herstellen.

3.11. Verzoekster beperkt zich verder tot het louter herhalen en bevestigen van het asielrelaas van haar moeder en broer, dat reeds ongeloofwaardig bevonden werd en voert geen elementen aan die de

geloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen herstellen, noch biedt zij een aannemelijke verklaring voor de hiaten in haar eigen verklaringen, waar de bestreden beslissing terecht op wijst. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.12. Wat de veiligheidssituatie in Sri Lanka betreft blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier dat in juli 2011 door het UNHCR werd bevestigd dat zij vasthoudt aan de “*UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka*” van 5 juli waarin duidelijk wordt gesteld dat, gezien het einde van de vijandelijkheden, Sri Lankanen afkomstig uit het noorden van het land niet langer een beroep op internationale bescherming kunnen laten gelden enkel en alleen op basis van het risico op willekeurig geweld. In het licht van de verbeterde mensenrechten- en veiligheidssituatie in Sri Lanka is er niet langer een nood aan een collectieve bescherming voor Sri Lankanen van Tamil-etnie afkomstig uit het noorden van het land. Derhalve dienen alle asielverzoeken van Sri Lankaanse asielzoekers op hun individuele merites te worden beoordeeld. De Raad erkent eveneens dat uit deze Guidelines 2010 blijkt dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE een risicoprofiel kunnen aantonen. Echter, in dergelijk geval moet uit het individuele dossier - namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen - blijken of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met het LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming – *quod in casu non*. De commissaris-generaal stelde immers terecht vast dat aan verzoeksters LTTE-profiel geen geloof kon worden gehecht. Verzoekster kan dan ook allerminst staande houden dat er in haren hoofde objectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Aldus dient wederom te worden benadrukt dat verzoekster haar asielrelaas niet geloofwaardig voorkomt, dat zij geen LTTE-profiel aannemelijk heeft gemaakt, laat staan dat zij hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK